מעשה רוקח על המשנה — שביעית

במסכת שביעית יש עשרה פרקים כנגד אותיות יעקב רחל לאה, שעבד בכל אחת מהן שבע שנים שהמה בסוד שמיטה ויובל. רחל מלכות בסוד שמיטה, לאה בסוד בינה, יובל, אימא עילאה, כמבואר בזוהר פרשת ויצא ובכמה דוכתי. ובשניהן, בשמיטה ויובל, נוהגין כל הדינים המבוארים במסכתא זו. וראשי האותיות מד' פרקים ראשונים בגימטריא יעקב.

וסימן לדבר (שמות לד, כא) ב'חריש ו'בקציר ת'שבות ראשי תיבות עולה ת"ח. עם הג' תיבות והכולל עולה כמנין שמיטה יובל והמה גימטריא בית. שרחל ולאה העמידו בית ישראל. ובינה ומלכות שניהן נקראין "בית" כידוע. וסופי תיבות מן בחריש ובקציר תשבות עולה תת"ק עם הכולל עולה תתק"א כמנין יעקב רחל ולאה שמיטה ויובל עם האותיות. דוק ותשכח.

וראשי אותיות מן כל עשרה פרקים עולה תתכ"ט. וסופי האותיות עולים תשע"ו – הכל עולה בקנה אחד. דידוע שרחל ולאה כל אחת נקראת 'בית', ושתיהן הן בסוד ה' מהשם. ולכך ראשי האותיות עולה תתכ"ט כמנין ב' פעמים בית - הרי תתכ"ד, וה' יתירים נגד ה' מהשם. וסופי האותיות עולה תשע"ו כמנין רחל ולאה מלכות, ששניהן בסוד מלכות; רחל מלכות תתאה, ולאה מלכות עילאה. וכשתצטרף יחד תתכ"ט עם תשע"ו עולה אלף תר"ה ., קח מהם אלף פ"א ,כמנין תפארת, סוד תפארת ישראל – נשאר תקכ"ד כמנין כח מלכות כמו שכתבתי בפתיחה.

נמצא יש כאן יחוד תפארת ומלכות בסוד יעקב רחל ולאה אשר בנו שתיהן בית ישראל. וכשתחשוב ב' תיבות בית ישראל עם ב' כוללים עולה תתקנ"ה, כמנין תתק"נה רקיעים כמנין השמי"ם במ"ם סתומה עולה ת"ר כידוע. להורות שכולן נבראו בשביל בית ישראל. וכשהן זכאין הן מקיימין את כולם.

ויש עוד לומר רבינו הקדוש דאתי משבט יהודה דאתי מלאה לא דבר אלא מלאה ובניה. לכך התחלת האותיות המה תתכ"ט כמנין יעקב לאה וששה דהיינו ששה בניה שהמה כנגד ששה ספירות חג"ת נה"י היוצאים מבינה אימא עילאה. דוק ותשכח שהוא במכוון יעקב לאה וששה בגימטריא תתכ"ט. (הג"ה מספר תתכ"ט עם הכולל כמנין מטתו שלמה). וסופי האותיות תשע"ו עם הד' אותיות עולה תש"פ כמנין דויד בן ישי משיח יהו"ה עולה תש"פ. ובכל מקום מצינו השביעי חביב, שדוד היה שביעי לבני ישי, וגם יהודה נקרא שביעי – אברהם, יצחק, יעקב, ראובן, שמעון, לוי, יהודה. ולכך נקרא המסכתא שביעית כמנין כי דויד בן ישי משיח יהו"ה.

ולדרך ראשון שכתבתי שמדבר בשתיהן ברחל ובלאה אתי שפיר הא דתנן ב' פעמים בזו המסכתא "כלל גדול" להורות ששתיהן המה 'כלל גדול'. אף על פי שמצינו שרחל נקראת 'קטנה' לגבי לאה בפסוק "ושם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל" – מכל מקום גם היא נקראת 'גדולה' בסוד "הגדולות"

כידוע. לכך תנא שתי פעמים "כלל גדול", אחד כנגד לאה ואחד כנגד רחל. ורמז לדבר: ב' פעמים כלל גדול עולה כמנין רחל, וח' יתירים נגד לאה שהיא נגד בינה ספירה ח' ממטה למעלה כידוע.

ולפי מה שכתבתי שיהודה הוא בסוד שביעי מצאתי לדעתי דבר נפלא. ותראה דלית לך מידי דלא רמיז בתורה. בפסוק פר' וישב (בראשית לח, ה) "ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אותו", וכתב רש"י "בכזיב - שם מקום, ואומר אני על שם שפסקה מלדת נקרא כזיב וכו', דאי לאו כן מה בא להודיעני. ובבראשית רבה ראיתי ותקרא שמו שלה וכו' פסקת", ולכאורה תמוה מאוד, דגם לדברי רש"י קשה מה בא הפסוק להודיעני.

לכן נראה לענ"ד דהפסוק בא להודיענו סוד אחד מדיני שביעית המבואר במשנה ריש פרק ו' (משנה שביעית ו:א) "מארץ ישראל עד כזיב לא נאכל ולא נעבד", כלומר שהוא ארץ ישראל גמור ונוהג בה כל דיני שביעית. "מכזיב ולהלן נאכל ולא נעבד". ומלשון המשנה משמע דבכזיב עצמה נאכל ולא נעבד ואין נוהג בה כל דיני שביעית. וזהו כונת הפסוק "ותקרא את שמו שלה", תיבת שלה נוטריקון – ש'ביעית ל'כל ה'דברים. ולזה קאמר הפסוק "והיה בכזיב וכו'", כלומר עד כאן הוא קדושת א"י גמור ונוהג בה שביעית לכל הדברים, אבל מכאן ואילך פסקה קדושת שביעית. וזה הוא גם כן כונת המדרש שהביא רש"י ודוק. ויש לי עוד רמזים באותו פרשה בענין זה ולקצר אני צריך בכאן.

בפרק ט' משנה ג' (משנה שביעית ט:ג) "וכל הארצות כאחת לזיתים ולתמרים", כלומר שאין כאן חילוק ארצות כמו בשארי פירות. וכן פסק הרמב"ם בחיבורו. ומצאתי סמך נכון לזה מדכתבה התורה "ארץ" בפני עצמה גבי "זית שמן ודבש". ולמה לא כללינהו בהדי הנך. אלא להורות דין זה לענין זית שמן ודבש תמרים הכל ארץ אחת. זה פשוט.

ובאמת יש כאן רמז גדול. כשתחשוב ארץ זית שמן ודבש תמצא כמנין מלכות משיח בן דויד יהיה על כל הארץ, דהיינו הכל עם התיבות תמצא החשבון מכוון.

הש"י ב"ה יזכינו לראותו בבי"א.

וכבר כתבתי שלא באתי אלא כעין ראשי פרקים כולי האי ואולי אזכה לדעת רבינו הקדוש. זכותו וזכות כל התנאים יגינו עלי שלא אכשל בשום דבר. וה' ברחמיו יאיר עיני בתורתו הקדושה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתיך.